

Vreemde tekeningen

Uketsu is een mysterieuze verschijning op YouTube. Hij verschijnt in video's altijd met een wit masker op en gaat geheel in het zwart gekleed; in zijn filmpjes wordt zijn stem digitaal vervoemd. Niemand weet wie hij is, zijn ware identiteit is bij de Japanse uitgeverij die zijn werk publiceert slechts bij één persoon bekend. Hij is razend populair, dat wel, en zijn debuutroman *Vreemde tekeningen* is een enorme hit in zijn thuisland. Die roman wordt in 2025 in zo'n 35 talen uitgegeven.

UKETSU

**VREEMDE
TEKENINGEN**

roman

Vertaald uit het Japans door Geert van Bremen

MERIDIAAN
UITGEVERS

2025

De vertaler ontving voor deze vertaling een projectsubsidie van het
Nederlands Letterenfonds

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Eerste druk, januari 2025

© Uketsu 2022

© 2025 Nederlandse vertaling Geert van Bremen

Oorspronkelijke titel 変な絵

Oorspronkelijke uitgave Futabasha Publishers Ltd.

Omslagontwerp Nanja Toebak, naar een ontwerp van
Stephen Brayda

Omslagbeeld Uketsu

Illustraties binnenwerk Uketsu

Original Designed by: Kouichi Tsujinaka (Euf inc.)

Typografie Wim ten Brinke

Drukkerij Wilco

ISBN 978 94 93305 04 5

NUR 302

www.meridiaanuitgevers.com

 @meridiaanuitgevers

 @meridiaanboeken

 @MeridiaanBoeken

 Meridiaan Uitgevers

‘Goed, dan ga ik jullie nu een tekening laten zien.’

Op het bord in de collegezaal hing een tekening.

De docente psychologie, dr. Tomiko Hagio, wees ernaar en vertelde het volgende.

‘Weliswaar sta ik nu voor deze groep studenten college te geven, maar ooit had ik een praktijk als psychologisch therapeut. In mijn loopbaan heb ik talloze cliënten onder behandeling gehad. Dit hier is een kopie van de tekening die gemaakt is door een meisje dat ik in mijn begintijd heb behandeld. Laten we haar Meisje A noemen. Op elfjarige leeftijd vermoordde Meisje A haar moeder, waarop ze door de politie werd aangehouden.’

Bij de schokkende woorden ‘vermoordde haar moeder’ klonk er geroezemoes in de collegezaal.

‘Om haar psychologisch te analyseren besloot ik een tekening te gebruiken. Bij deze analytische methode maakt de persoon een tekening waar bepaalde psychologische kenmerken aan af te lezen zijn. Een bekend gezegde luidt: “Een beeld is de spiegel van de menselijke ziel”, en inderdaad legt een tekening het innerlijke leven bloot van de maker. Het duidelijkst komt dit tot uiting in tekeningen waarop een mens, een boom of een huis zijn afgebeeld. Kijk allemaal eens goed naar deze tekening en vraag je af of je iets merkwaardigs opvalt.’

Dr. Hagio keek de collegezaal rond.

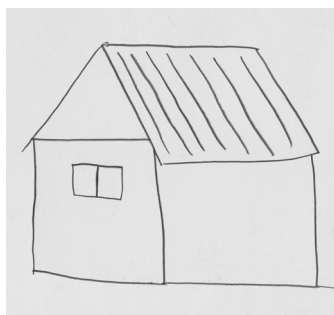
De studenten staarden lichtelijk verward naar de tekening op het bord.

‘Niets wat jullie opvalt? Op het eerste gezicht lijkt het waarschijnlijk op een doodgewone, leuke kindertekening. Maar sommige dingen wekken bevreemding. Kijk eens goed naar het meisje in het midden van de tekening, en dan vooral naar haar mond.’

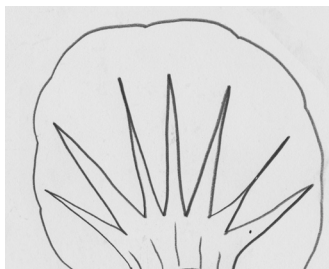
‘Die ziet er slordig uit, zelfs wat smoezelig. Het lukte Meisje A niet om de mond goed te tekenen. Meerdere keren gomde ze hem uit en tekende hem opnieuw. De andere lijnen heeft ze wel netjes getekend, dus waarom ging het bij de mond dan telkens fout? Daaruit kunnen we iets afleiden over haar psychologische gesteldheid.’

Meisje A werd mishandeld door haar moeder. Om haar moeder gunstig te stemmen en te voorkomen dat ze boos zou worden dwong het meisje zichzelf om thuis voortdurend met een blijde lach op haar gezicht rond te lopen. Ook al was ze vanbinnen bang, naar buiten toe toonde ze steeds een geforceerde glimlach. “Als ik niet lach, krijg ik slaag.” Die gedachte speelde door haar hoofd bij het tekenen van de mond, en van de spanning begon haar hand te beven

waardoor het haar niet goed lukte. Haar verdriet is ook herkenbaar in de tekening van het huis ernaast.

Het huis heeft geen deur. Zonder deur kan niemand er naar binnen. Inderdaad, dit huis is als het hart van het meisje. “Ik laat niemand toe in mijn hart.” “Ik sluit mezelf op en wil alleen gelaten worden.” Hierin zien we haar verlangen naar een toevluchtsoord.

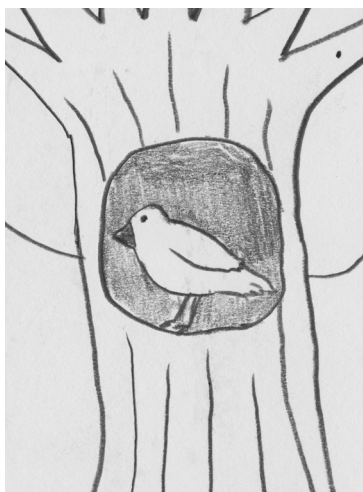

Tot slot wil ik dat jullie je aandacht richten op de tekening van de boom.

De puntige uiteinden van de takken zijn naar buiten gericht en lijken scherp als doornen. Boomtakken in deze vorm zien we heel vaak terug in tekeningen gemaakt door daders. Ze staan voor gedachten die blijk geven van een scherpe agressiviteit. “Ik ga jou pijn doen.” “Ik ga je steken.” Als psychologisch therapeut verwerk je deze stukjes informatie en integreer je ze tot een diagnose die recht doet aan het subject.’

Dr. Hagio keek haar studenten in de ogen terwijl ze bedachtzaam verder sprak.

‘Mijn oordeel, gebaseerd op de tekening van Meisje A, was dat er bij haar goede kans bestaat op herstel. Begrijpen jullie ook waarom? Kijk allemaal nog eens naar de tekening van de boom en richt nu je aandacht niet op de takken maar op de stam. Er woont een kleine vogel in een holte in de stam. Degene die zoiets tekent geeft blijk van zorgdrang en een sterke neiging tot moederliefde. “Ik wil

zwakkere schepsels beschermen.” “Ik wil ze een veilig thuis bieden.” Zulke gevoelens zijn hieruit af te leiden.

Ik durf te beweren dat, schuilgaand achter haar stekelige, scherpe agressie, Meisje A beschikt over een zachtvaardig karakter. Als ze de kans krijgt om met dieren of kleine kinderen om te gaan, zal het goedaardige in haar groeien en haar agressie op den duur afnemen. Dat was mijn overtuiging toen, en ik heb nog steeds vertrouwen in mijn analyse van destijds. Ik heb gehoord dat Meisje A tegenwoordig een gelukkig leven leidt als moeder.’

Inhoud

HOOFDSTUK 1

Tekening van een vrouw staande in de wind 13

HOOFDSTUK 2

Tekening van een woning met een vlek 53

HOOFDSTUK 3

Tekening door een kunstdocent vlak voor zijn
dood 103

LAATSTE HOOFDSTUK

Tekening van een vogel, veilig in een boom 173

Hoofdstuk 1

Tekening van een vrouw staande in de wind

Shūhei Sasaki

19 mei 2014

Achter het raam van een oud appartement in een volkswijk van Tokio brandde ondanks het late uur nog volop licht.

De enige bewoner was de eenentwintigjarige Shūhei Sasaki, derdejaars student. Eigenlijk moest hij een cv schrijven en tests voorbereiden in zijn zoektocht naar werk, maar vandaag was hij verdiept in zijn pc-schermb.

‘Dit is het blog waar Kurihara het over had,’ mompelde hij in zichzelf.

Kurihara was een jongerejaars en lid van de studieclub Occulte Zaken waar Sasaki ook deel van uitmaakte. Vanmiddag had hij hem toevallig in de mensa getroffen en hadden ze samen geluncht. Omdat Sasaki zo in beslag werd genomen door de baantjesjacht had hij al een poosje zijn gezicht niet laten zien bij de club, dus hij was blij verrast geweest om na lange tijd weer eens een medeclublid te spreken.

Nadat ze elkaar hadden bijgepraat en de aanstaande excursie van hun club hadden besproken, kwam het gesprek uiteraard op hun favoriete onderwerp, obscure en onverklaarbare zaken.

‘Dus, Sasaki, heb je de laatste tijd nog info verzameld?’ vroeg Kurihara, met een curieuze blik. Met ‘info verzamelen’ bedoelden ze boeken lezen of films bekijken over occulte zaken.

‘Nee, totaal niet. Ik heb er gewoon geen tijd voor gehad.

Geen films gezien, geen boeken gelezen, zelfs niet online gezocht.’

‘Dan heb ik iets interessants voor je. Laatst vond ik bij toeval een eigenaardig blog.’

‘Een blog? Wat voor blog dan?’

‘Het heet *Oh, Kenta is ok nu hij een blog schrijft!* Op het eerste gezicht lijkt het een doodgewoon blog, maar een aantal rare dingen maken het, nou ja... gewoon griezelig. Het is bloedstollend, dus je moet het zeker lezen.’

‘Oké...’

Voor zover Sasaki hem kende was Kurihara een coole gast, iemand die de zaak altijd onbewogen van een afstandje bekeek. Dus nu hij met zoveel ernst en overtuiging sprak, wist Sasaki dat het menens was.

* * *

Het was exact middernacht. Behalve het tikken van een klok was het doodstil in zijn kamer. Sasaki slikte een keer toen hij het blog opende waar Kurihara hem op had gewezen.

Angstaanjagend, nou nee... Hij voelde eerder nostalgie. Nog niet eens zo lang geleden waren er talloze van dit soort blogs geweest.

Het begrip ‘blog’ of ‘weblog’ verwees naar online platforms waarop iedereen makkelijk tekst en beeld kon publiceren. Iedereen schreef wat-ie zelf wilde. Dagboeken, verhalen over hobby’s, geklaag over de politiek, het maakte niet uit wat. Die vrijheid was waarom het zo aansloeg, en een tijdlang kon je zelfs blogs vinden ‘geschreven door’ katten of pollepels. Maar de afgelopen jaren was de populariteit tanende en slonk het aanbod.

Afgaand op de titel zou je denken dat dit blog werd geschreven door ene Kenta, maar dat was zo’n doodgewone, suffe naam. Was het een pseudoniem? Waarschijnlijk wel.

En dan die kromme titel, *Oh, Kenta is ok nu hij een blog schrijft!* Was er dan iets mis met hem, of zo? Of was het een of andere flauwe grap? De sulligheid paste wel bij zo'n doorsnee online dagboek.

Direct onder de titel stond de nieuwste post, toegevoegd op 28 november 2012. Ongeveer anderhalf jaar geleden geschreven. Sindsdien was het blog niet meer bijgewerkt.

De laatste post luidde als volgt:

nanashinoren.kaijari.jp

Oh, Kenta is ok nu hij een blog schrijft!

Mijn dagboek. Ik probeer elke dag te posten!

Homepagina Lijst met blogs Foto's

'Aan mijn allerliefste'

28/11/2012 woensdag 03.24

Na vandaag stop ik met dit blog.
Omdat ik het geheim van de drie tekeningen heb ontrafeld.

'Aan mijn allerliefste' 28/11/2012

Na vandaag stop ik met dit blog.

Omdat ik het geheim van de drie tekeningen heb ontrafeld.

Ik kan niet bevatten welk leed jij met je hebt meegedragen.

Ik begrijp niet hoe groot de misdaad is die jij hebt begaan.

Ik kan je niet vergeven. Ondanks dat blijf ik van je houden.

Kenta

Sasaki las de korte, verontrustende zinnen telkens opnieuw. Hoe vaker hij ze overlas, hoe groter het raadsel werd. 'Aan mijn allerliefste' '... het geheim van de drie tekeningen...' '... de misdaad die jij hebt begaan.' Uit de tekst kon hij niet opmaken wat die zinnen te betekenen hadden.

Om te proberen het raadsel op te lossen begon Sasaki de oudere blogposts te lezen. Het eerste bericht dateerde van 13 oktober 2008. De inhoud was als volgt:

'Hallo allemaal' 13/10/2008

Ik heb besloten om vandaag met dit blog te beginnen. Ik zal mezelf eerst maar even voorstellen. Mijn naam is Kenta.

Eigenlijk wilde ik een portretfoto uploaden, maar ik kreeg te horen dat privé-informatie online zetten gevaarlijk is, dus daarom plaats ik hier een tekening.

Trouwens, mijn vrouw heeft deze tekening van mij gemaakt.

Ik noem haar gewoon Yuki. Ze is wel zes jaar ouder dan ik. Toen ik haar vertelde dat ik een blog begon en vroeg of ze mijn portret wilde tekenen had ze het binnen vijf minuten klaar. Niet zo gek als je weet dat ze als illustrator heeft gewerkt. Zo knap hoe ze dat doet!

Misschien is het portret iets te geflatteerd?

Maar goed, vanaf nu doe ik in dagboekvorm verslag van ons afwisselende leventje.

Ik ben van plan dagelijks te posten, dus blijf me lezen alsjeblieft!

Kenta

'Trouwdag' 15/10/2008

Hallo, hier is Kenta!

Ik zei dat ik elke dag een bericht zou posten, maar gisteren

was ik zo moe dat ik in slaap ben gevallen zonder iets te schrijven. Sorry. Vanaf nu doe ik beter m'n best!

Goed, vandaag, 15 oktober, was dus een heel belangrijke dag.

Het is precies een jaar geleden dat Yuki en ik zijn getrouwd!

Om het te vieren had ik een hele taart gekocht. Wel een beetje duur, maar hij smaakte heerlijk.

Daarom heb ik zelfs twee stukken gegeten. Yuki werd boos: 'Je eet te veel, daar word je dik van.' (snik)

De vier stukken die over waren heb ik in de ijskast gezet, die eten we morgen. Ik heb er nu al zin in!

Kenta

Het dagboek werd wekelijks aangevuld met vier of vijf nieuwe berichten, en de inhoud betrof weinig meer dan banale dagelijkse dingen, 'We hebben zus of zo gegeten,' of 'We zijn daar en daar geweest.' Nergens kon Sasaki iets vinden over 'schuld' of 'lijden,' zaken die in de laatste blog-post stonden.

Op een dag nam hun leven een nieuwe wending.

'Groot nieuws' 25/12/2008

Hallo, hier is Kenta!

Vanochtend voelde Yuki zich niet lekker en kennelijk is ze meteen naar de kliniek gegaan.

Nu komt het: daar werd duidelijk dat ze een baby in haar buik heeft!

Toen Yuki het me vertelde was ik zo dolblij dat ik een gat in de lucht sprong!

Het allermooiste kerstcadeau.

Dus hierbij officieel het grote nieuws: wij worden papa en mama!

Kenta

Vanaf deze dag ging het hele blog alleen nog maar over de baby. We kregen te lezen over de gemoedstoestand van Kenta terwijl die nadacht over zijn kind en bezorgd was om het lichamelijke wel en wee van Yuki.

'Ochtendziekte is echt pittig' 3/1/2009

Yuki had vandaag weer veel last van ochtendziekte, ze heeft nauwelijks een hap genomen van het eten dat nog over was van nieuwjaarsdag.

Het enige wat ik kon doen was over haar rug wrijven. Ik voelde me zo machteloos.

Ze zeggen wel dat een zwangere vrouw trek krijgt in zure dingen, maar dat is voor iedereen weer anders.

Yuki zei: 'Van yoghurt word ik niet misselijk, dat kan ik goed binnenhouden.'

Dus staat de ijskast bij ons thuis vol met yoghurt.

Ik ga nu ook weer naar de buurtsuper om de voorraad aan te vullen!

Kenta

'Bolle babybuik' 9/3/2009

Dit wordt de dertiende week van de zwangerschap.

Yuki's ochtendziekte is voorlopig nog niet voorbij.

Ik heb vandaag ook weer een grote voorraad yoghurt ingeslagen. Ze heeft een heleboel smaken geprobeerd, en uiteindelijk bleek yoghurt met aloë haar het beste te bekoemen.

En dan nu even over Yuki's buik, die begint al aardig op te bollen.

Dat geeft pas echt het gevoel dat de baby groeit! Superblij!

Kenta

'Onder de kersenbloesems' 16/3/2009

Yuki voelt zich inmiddels wat beter, dus vandaag zijn we